

No ...4267

**ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ
1959-2009**

**ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ
ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ**

Επί της υπ'αρ. 48159/07 προσφυγής

Των
Ā Ā Ā Ē

Κατά της Ελλάδας

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα) που συνεδρίασε στις 2 Ιουλίου 2009 με την ακόλουθη σύνθεση:

Κα Nina VAJIC Πρόεδρο

Και τους δικαστές

Κο Χρήστο ΡΟΖΑΚΗ

Κο Khanlar Hajiyev

Κο Dean Spielman

Κο Sverre Erik Jebens

Κο Giorgio Malinverni

Κο Γεώργιο Νικολάου

Και τον κο Soren Nielsen Γραμματέα του Τμήματος

έχοντας υπόψη

-την προαναφερθείσα αίτηση που κατατέθηκε στις 16 Οκτωβρίου 2007

No ...4267

-τις παρατηρήσεις που κατέθεσε η εναγόμενη Κυβέρνηση καθώς και τις αντικρούσεις των προσφευγόντων

Αφού συσκέφθηκε, εξέδωσε την ακόλουθη απόφαση :

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Οι προσφεύγοντες, **Ξ** **Α** **Ξ** **Ε**, είναι Έλληνες υπήκοοι, που γεννήθηκαν αντίστοιχα το 1953 και το 1928 και διαμένουν στην Αθήνα. Ο πρώτος προσφεύγων είναι γιος της δεύτερης προσφεύγουσας. Στο Δικαστήριο εκπροσωπούνται από τους κ.ους Χ. Χρυσανθάκη και Ι. Τασόπουλο, δικηγόρους Αθηνών. Η ελληνική Κυβέρνηση («Η Κυβέρνηση») εκπροσωπείται πληρεξουσίου της τον κ.ο Σ.Σπυρόπουλο Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και την κα Ζ. Χατζηπαύλου Δικαστική Αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Α. Τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση περίπτωσης

Τα πραγματικά περιστατικά όπως έχουν εκτεθεί από τα μέρη, περιληπτικά έχουν ως εξής :

Με την κοινή τους απόφαση τους απόφαση υπ'αρ.1031509/2772/0010 της 11^{ης} Απριλίου 2002, οι Υπουργοί Οικονομικών, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Μεταφορών, προέβησαν στην απαλλοτρίωση συνολικής έκτασης 2.513 τ.μ. στην περιοχή Αγίων Αναργύρων Αθήνας, υπέρ του Ελληνικού Οργανισμού Σιδηροδρόμων. Απαλλοτριώθηκε λοιπόν έκταση 314,03 τ.μ. ιδιοκτησίας των προσφευγόντων, καθώς και της αδερφής του πρώτου προσφεύγοντος και κόρης της δεύτερης προσφεύγουσας, επί της οποίας είχαν ανεγείρει κτίριο για βιομηχανικούς σκοπούς, και ειδικότερα μεταλλοβιομηχανία.

Στις 18 Νοεμβρίου 2002, το Πρωτοδικείο Αθηνών όρισε μία προσωρινή τιμή μονάδας αποζημίωσης. Το Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση των ενδιαφερομένων για επιδίκαση αποζημίωσης για έξοδα επανεγκατάστασης, διαφυγόν κέρδος και την μείωση των εισοδημάτων της επιχείρησής τους πριν να μπορέσουν να ξαναρχίσουν την δραστηριότητά τους σε άλλο μέρος και κάνουν καινούργια πελατεία (απόφαση υπ'αρ. 2263/2002).

No ...4267

Στις 5 Ιουλίου 2004, το Εφετείο Αθηνών καθόρισε την οριστική τιμή μονάδας αποζημίωσης. Ειδικότερα καθόρισε την αποζημίωση για την αγοραία αξία του απαλλοτριωθέντος οικοπέδου σε 380 € το τετραγωνικό μέτρο και αυτή για τις εγκαταστάσεις επί του οικοπέδου σε 1.500 € το τετραγωνικό μέτρο. Εξάλλου επιδίκασε στους ενδιαφερόμενους 35.000 € για τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν για την απόκτηση μιας νέας άδειας εκμετάλλευσης και την επανεγκατάσταση της επιχείρησής τους. Αντίθετα, απέρριψε το αίτημά τους για τον καθορισμό αποζημίωσης που θα κάλυπτε την περίοδο μεταφοράς της επιχείρησης σε ένα νέο μέρος τόσο όσον αφορά το διαφυγόν κέρδος όσο και για την εμπορική ζημία που μπορούσε να υποστεί η εταιρία τους κατά τα πέντε πρώτα έτη της νέας της εγκατάστασης.

Ειδικότερα, το Εφετείο υπενθύμισε ότι όπως προέκυπτε από το συναφές εσωτερικό δίκαιο και το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου υπ'αρ. 1 ότι λήφθηκαν υπόψη για τον υπολογισμό της αποζημίωσης απαλλοτρίωσης όχι μόνο η αξία του απαλλοτριωθέντος αγαθού αλλά και το κόστος επανεγκατάστασης του ιδιοκτήτη του αγαθού. Εάν η επανεγκατάσταση αυτή δεν συνδέεται απ'ευθείας με την αξία του ακινήτου, είναι συνέπεια της απαλλοτρίωσης. Αντίθετα, η παύση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης που ήταν εγκατεστημένη στο απαλλοτριωθέν ακίνητο δεν αποτελεί μέρος της αποζημίωσης για απαλλοτρίωση (απόφαση υπ'αρ. 4990/2004).

Στις 12 Μαΐου 2005, οι ενδιαφερόμενοι άσκησαν αίτηση αναιρέσεως. Επικαλούμενοι το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου υπ'αρ. 1, παραπονέθηκαν κυρίως ότι δεν εισπράξανε καμία αποζημίωση για την ζημία που υπέστησαν κατά την περίοδο της προσωρινής παύσης της δραστηριότητας της επιχείρησής τους, ούτε για το ότι χάσανε την τοπική τους πελατεία. Υπογράμμισαν ως προς αυτό ότι δεν ήταν πλέον δυνατό ν'αποκτήσουν άδεια εκμετάλλευσης για αυτού του είδους την επιχείρηση στη ίδια περιοχή και ότι θα χάνανε έτσι ένα μεγάλο μέρος της πελατείας τους την οποία είχαν αποκτήσει μέσα σε διάστημα 40 ετών.

Στις 23 Φεβρουαρίου 2007, ο Άρειος Πάγος απέρριψε την αναίρεση. Το Ανώτατο Δικαστήριο θεώρησε ότι, σύμφωνα με την συναφή νομολογία, η αποζημίωση που οφείλεται λόγω της απαλλοτρίωσης δεν συμπεριλαμβάνει αποζημίωση σχετική με την αξία της επιχείρησης που βρίσκεται στο απαλλοτριωθέν οικόπεδο, και ότι οι πρόσοδοι από την επιχείρηση που ασκούταν στο απαλλοτριωθέν ακίνητο είχαν ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό της αξίας του τελευταίου. Επομένως, κάθε ζημία που υπέστη η

No ...4267

επιχείρηση δεν ήταν αποζημιωτέα στην προκειμένη περίπτωση (απόφαση υπ'αρ. 375/ 2007).

Η απόφαση αυτή καθαρογράφηκε και επικυρώθηκε στις 27 Απριλίου 2007.

Οι προσφεύγοντες λάβανε μία συνολική αποζημίωση ύψους 826.314,20 €.

B. Η συναφής εθνική νομοθεσία

1. Το Σύνταγμα

Άρθρο 17

«1. Η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του Κράτους. Τα δικαιώματα όμως που απορρέουν από αυτή δεν μπορούν να ασκούνται σε βάρος του γενικού συμφέροντος.

2. Κανένας δεν στερείται την ιδιοκτησία του, παρά μόνο για δημόσια ωφέλεια που έχει αποδειχθεί με τον προσήκοντα τρόπο, όταν και όπως ο νόμος ορίζει, και πάντοτε αφού προηγηθεί πλήρους αποζημίωσης, που να ανταποκρίνεται στην αξία την οποία είχε το απαλλοτριούμενο κατά το χρόνο της συζήτησης στο δικαστήριο για τον προσωρινό προσδιορισμό της αποζημίωσης. Αν ζητηθεί απευθείας ο οριστικός προσδιορισμός της αποζημίωσης, λαμβάνεται υπόψη η αξία κατά το χρόνο της σχετικής συζήτησης στο δικαστήριο.

(...)»

2. Ο Κώδικας Απαλλοτριώσεων Ακινήτων (Νόμος 2882/2001)

Άρθρο 13

«1. Η αποζημίωση πρέπει να είναι πλήρης και να ανταποκρίνεται στην αξία του απαλλοτριωμένου ακινήτου κατά το χρόνο της συζήτησης της υπόθεσης ενώπιον του Δικαστηρίου για τον προσωρινό προσδιορισμό της αποζημίωσης ή σε περίπτωση απευθείας αίτησης για οριστικό προσδιορισμό λαμβάνεται υπόψη η τιμή του απαλλοτριωθέντος αγαθού κατά τον χρόνο της συζήτησης στο ακροατήριο.

(...)

Οι πρόσοδοι από την εκμετάλλευση του απαλλοτριωμένου καθώς και η αγοραία αξία των παρακείμενων και ομοειδών ακινήτων όπως αυτή προκύπτει από την αντικειμενική τους αξία και τις τιμές που εμφανίζονται στις συμβάσεις πωλήσεως ακινήτων που συνάφθηκαν κατά την ανακοίνωση της απαλλοτρίωσης, θεωρούνται ως κριτήρια για την εκτίμηση της αξίας του απαλλοτριωμένου.

(...)

No ...4267

4. Εάν απαλλοτριωθεί τμήμα ακινήτου με αποτέλεσμα η αξία του τμήματος που απομένει στον ιδιοκτήτη να μειωθεί ή να γίνει άχρηστο για τη χρήση που προορίζεται, με την απόφαση προσδιορισμού της αποζημίωσης για το απαλλοτριωμένο τμήμα προσδιορίζεται και ιδιαίτερη αποζημίωση για το τμήμα που απομένει στον ιδιοκτήτη, η οποία καταβάλλεται μαζί με την αποζημίωση για το απαλλοτριούμενο.»

ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ

Επικαλούμενοι το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου υπ' αρ. 1, οι προσφεύγοντες παραπονούνται ότι τα εθνικά δικαστήρια αρνήθηκαν αν τους αποζημιώσουν για τις διάφορες ζημιές που υπέστη η επιχείρηση που λειτουργούσε στο απαλλοτριούμενο οικόπεδο.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Οι προσφεύγοντες παραπονιούνται ότι η άρνηση των εθνικών δικαστηρίων να τους αποζημιώσουν για τις εμπορικές ζημιές της επιχείρησής τους μετά από την απαλλοτρίωση του οικοπέδου επί του οποίου ήταν εγκατεστημένη η επιχείρησή τους αποτελεί προσβολή του δικαιώματος στον σεβασμό της περιουσίας τους, όπως αυτό εγγυάται από το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου υπ' αρ. 1. Η διάταξη αυτή αναφέρει τα εξής :

«Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίαςτου. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπομένους, υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους.

Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουσι το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέση εν ισχύϊ Νόμους ούς ήθελε κρίνει αναγκαίον προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιον συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων».

Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το Εφετείο καθόρισε αποζημίωση ικανή να καλύψει κάθε ζημία που προέκυψε από την απαλλοτρίωση, καθώς και αυτή που προκλήθηκε από την απώλεια των εισόδων των προσφευγόντων λόγω μεταφοράς της επιχείρησής τους. Δεδομένου του εύλογου χαρακτήρα της αποζημίωσης που καταβλήθηκε καθώς και το περιθώριο εκτίμησης που το

No ...4267

Πρωτόκολλο υπ'αρ. 1 αφήνει στις Αρχές, η Κυβέρνηση εκτιμά ότι η επίδικη απαλλοτρίωση δεν επιβάρυνε τους προσφεύγοντες με δυσανάλογο βάρος. Η αποζημίωση που εισέπραξαν οι προσφεύγοντες ήταν μεγαλύτερη από αυτή που καθορίστηκε για τα παρακείμενα ακίνητα. Εάν το Εφετείο δεν είχε λάβει υπόψη του την ζημία των εσόδων της επιχείρησης των προσφευγόντων, θα είχε καθορίσει ένα ποσό κατά πολύ κατώτερο, ίσο με εκείνο που ορίστηκε για τις παρακείμενες ιδιοκτησίες. Για τον λόγο αυτό, η Κυβέρνηση παρατηρεί ότι το Εφετείο όρισε την οριστική τιμή μονάδας για το απαλλοτριούμενο οικοπέδο σε 380 € το τετραγωνικό μέτρο, ενώ η αντικειμενική του αξία δεν ήταν παρά 227,50 € το τετραγωνικό μέτρο.

Οι προσφεύγοντες ανταπαντούν ότι η απώλεια των εισοδημάτων της επιχείρησής τους ουδόλως αποζημιώθηκε ούτε λήφθηκε υπόψη κατά τον ένα ή κατ'άλλο τρόπο. Επικαλούμενοι τις ζημίες τις σχετικές με την επαναλειτουργία κάθε δραστηριότητας σε ένα νέο μέρος, σημειώνουν ότι το οικοπέδο στο οποίο επανεγκαταστάθηκε η επιχείρησή τους βρίσκεται σε απόσταση 40 χιλιομέτρων από την εμπορική συνοικία της πρωτεύουσας, στην οποία είχε λειτουργήσει αδιάλειπτα για σαράντα έτη περίπου και απ'όπου προερχόταν επίσης η πλειοψηφία της πελατείας τους. Οι προσφεύγοντες βεβαιώνουν ότι η επίδικη απαλλοτρίωση τους έκανε να χάσουν το «εργαλείο της δουλειάς τους» και εκτιμούν ότι υπέστησαν σημαντική ζημία την οποία τα εθνικά δικαστήρια κατ' αυθαίρετο τρόπο αρνήθηκαν να επανορθώσουν.

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι δεν αμφισβητείται ότι η εν λόγω απαλλοτρίωση αναλύεται σε στέρηση της ιδιοκτησίας υπό την έννοια της δεύτερης φράσης της πρώτης παραγράφου του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου υπ'αρ. 1, ούτε ότι το μέτρο αυτό ήταν νόμιμο σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο και επεδίωκε έναν νόμιμο σκοπό « δημοσίας ωφελείας ».

Υπενθυμίζει ότι μία επέμβαση στο δικαίωμα σεβασμού της περιουσίας, όπως η επίδικη απαλλοτρίωση, θα πρέπει να επιτυγχάνει μία « δίκαιη ισορροπία » ανάμεσα στις απαιτήσεις του δημοσίου συμφέροντος της κοινωνίας και των απαιτήσεων της διαφύλαξης των ατομικών θεμελιωδών δικαιωμάτων. Ειδικότερα, πρέπει να υπάρχει μία εύλογη σχέση αναλογικότητας ανάμεσα στα μέσα που χρησιμοποιούνται και τον επιδιωκόμενο σκοπό από κάθε μέτρο που στερεί ένα άτομο από την ιδιοκτησία του (βλ. μεταξύ άλλων, την απόφαση *Ιερές Μονές κατά Ελλάδα*, 9 Δεκεμβρίου 1994, § 70, σειρά : Αρ.301-Α). Η ισορροπία αυτή δεν υπάρχει όταν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο υπέστη « ένα ειδικό και υπέρογκο βάρος ». (βλ. κυρίως την απόφαση *James et autres c. Royaume Uni*, 21 Φεβρουαρίου

No ...4267

1986, § 50, σειρά Α αρ. 98). Για το λόγο αυτό, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι το άτομο που υπέστη την απαλλοτρίωση πρέπει κατ'αρχήν να αποκτήσει μια «εύλογη αποζημίωση σε σχέση με την αξία του αγαθού» το οποίο στερήθηκε, ακόμα και αν « νόμιμοι σκοποί δημοσίου συμφέροντος (...) μπορούν να συνηγορούν για μια πληρωμή κατώτερη της πλήρους εμπορικής αξίας». Προσθέτει επίσης ότι ο έλεγχος [του Δικαστηρίου] «περιορίζεται στο να ερευνήσει αν τα μετερχόμενα μέσα υπερβαίνουν το ευρύ περιθώριο εκτίμησης που έχει το Κράτος στην διάθεσή του στην περίπτωση αυτή» (*ibidem*, §54, βλέπε επίσης π.χ, την προαναφερθείσα απόφαση *Ιερές Μονές*, § 71).

Από την άποψη αυτή, το Δικαστήριο εκτιμά ότι, παρά το περιθώριο εκτίμησης του Κράτους, όταν το απαλλοτριούμενο είναι «το εργαλείο δουλειάς» του «καθ'ου η απαλλοτρίωση» η αποζημίωση που έχει καταβληθεί δεν είναι « εύλογη σε σχέση με την αξία του αγαθού» αν, κατά τον ένα ή άλλο τρόπο, δεν καλύπτει την ειδική αυτή ζημία (βλ. *Lallement c. France* , αρ. 46044/99, § 18, 11 Απριλίου 2002). Προκειμένου να στηρίξει την ερμηνεία αυτή του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου, υπενθυμίζει την αρχή του σύμφωνα με την οποία « Η Σύμβαση αποβλέπει στο να προστατεύει δικαιώματα όχι θεωρητικά και φανταστικά, αλλά συγκεκριμένα και πραγματικά» (βλ.κυρίως τις αποφάσεις *Artico c. Italie*, 13 Μαΐου 1980, § 33, σειρά Α αρ. 37, *Kamasinski c. Autriche*, 19 Δεκεμβρίου 1989, § 65, σειρά Α αρ. 168, *R.MD c. Suisse*, 26 Σεπτεμβρίου 1997, §52, *Recueil des arrêts et décisions 1997-IV*, και *Parti Communiste unifié de Turquie et autres c.Turquie* , 30 Ιανουαρίου 1998, § 33, *Recueil 1998-1*).

Όσον αφορά την συγκεκριμένη περίπτωση το Δικαστήριο σημειώνει ότι η επίδικη απαλλοτρίωση είχε ως αποτέλεσμα να εμποδίσει τους προσφεύγοντες να εξακολουθήσουν της δραστηριότητά τους στο απαλλοτριούμενο οικόπεδο, αλλά ότι, εν πάση περιπτώσει, οι προσφεύγοντες κατόρθωσαν ήδη να επαναγκαταστήσουν και να επαναλειτουργήσουν την επιχείρησή τους σε νέο μέρος. Συνεπώς, δεν εναπόκειται στο Δικαστήριο να εισέλθει σε μία συζήτηση όσον αφορά την δυνατότητα των προσφευγόντων να μετακομίσουν ή να βρουν στην περιοχή ένα άλλο οικόπεδο κατάλληλο για την εκμετάλλευσή τους. Βέβαια, το Δικαστήριο δεν αμφισβητεί το ότι η θέση στο αστικό κέντρο ήταν αναμφισβήτητα πλεονεκτική και ότι η εξακολούθηση της δραστηριότητας σε άλλο οικόπεδο πιο απομακρυσμένο από το κέντρο κινδυνεύει να είναι λιγότερο επικερδής. Εντούτοις, το έργο του Δικαστηρίου είναι κατ'αρχήν

No ...4267

να ελέγχει ότι η αποζημίωση που καταβλήθηκε στους προσφεύγοντες μπορούσε να καλύψει την απώλεια « του εργαλείου της δουλειάς », ή ότι επέτρεπε την επανασύσταση αυτού μετά την απαλλοτρίωση (*Παναγιώτου κατά της Ελλάδας*, απόφαση *décision* αρ. 38361/03, 3 Νοεμβρίου 2005).

Στην συγκεκριμένη περίπτωση, το Δικαστήριο σημειώνει ότι οι προσφεύγοντες αποζημιώθηκαν για το απαλλοτριούμενο οικοπέδο τους και τις κατασκευές που είχαν εγείρει σε αυτό, καθώς και για τα έξοδα που κατέβαλαν για την απόκτηση νέας άδειας εκμετάλλευσης και για την επανεγκατάσταση της επιχείρησής τους. Εισέπραξαν συνολικά το ποσό των 826.314,20 €, ποσό σημαντικό το οποίο κατ'αρχήν *a priori* φαίνεται εύλογο. Το ερώτημα που τίθεται είναι εν έπρεπε να καταβληθεί μια ξεχωριστή αποζημίωση στους προσφεύγοντες που να καλύπτει επίσης τις έμμεσες συνέπειες της απαλλοτρίωσης στην περιουσιακή αξία της επιχείρησής τους. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι το Κράτος δεν πρέπει να έχει την υποχρέωση να αποζημιώσει ένα άτομο ή μία εταιρεία κάθε φορά που η απαλλοτρίωση επιφέρει προσωρινή ή οριστική παύση της δραστηριότητάς του (της) αλλά δεν θεωρεί *a priori* παράλογο το ότι τα Εθνικά Δικαστήρια λαμβάνουν υπόψη το στοιχείο αυτό στην συνολική εκτίμηση των συνεπειών της απαλλοτρίωσης. Εν τούτοις, το άρθρο 13 του Κώδικα Απαλλοτριώσεων των ακινήτων προβλέπει ρητά ότι οι πρόσοδοι από την εκμετάλλευση του απαλλοτριούμενου οικοπέδου θεωρούνται κριτήρια για την εκτίμηση της αξίας του απαλλοτριούμενου αγαθού. Τέτοια είναι η συγκεκριμένη περίπτωση κατά την οποία ο Άρειος Πάγος αποφάνθηκε ότι η αποζημίωση που οφείλεται λόγω απαλλοτρίωσης δεν περιλαμβάνει αποζημίωση σχετική με την αξία της επιχείρησης που βρίσκεται στο απαλλοτριούμενο, αλλά ότι οι πρόσοδοι από την δραστηριότητα που ασκείται στο απαλλοτριούμενο αγαθό είχανε ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό της αξίας του τελευταίου.

Σε ορισμένες περιπτώσεις και δεδομένου ότι δεν υπήρξε αυθαιρεσία από τις Εθνικές Αρχές, το Δικαστήριο δεν θα μπορούσε να υποκαταστήσει την δική του ερμηνεία του δικαίου στην ερμηνεία των εθνικών δικαστηρίων. Δεδομένου του περιθωρίου εκτίμησης που αφήνει το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου υπ'αρ.1 στις εθνικές αρχές (βλέπε μεταξύ άλλων, *Παπαχελάς κατά Ελλάδας* [GC], αρ. 31423/96, §49, Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου 1999-II), το Δικαστήριο θεωρεί ότι η επίδικη απαλλοτρίωση δεν επέβαλε τους προσφεύγοντες δυσανάλογο βάρος (βλέπε υπό την έννοια αυτή *LIDO A.E κατά της Ελλάδας*, απόφαση *decision* αρ. 41407/06, 8 Ιανουαρίου 2009 και *Αζιόγλου κατά Ελλάδας* απόφαση *decision* αρ. 45145/06, 12 Μαρτίου 2009).

No ...4267

Προκύπτει ότι η προσφυγή είναι προφανώς αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί κατ'εφαρμογή του άρθρου 35 §§ 3 και 4 της Σύμβασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ,

Κηρύσσει την προσφυγή απαράδεκτη

Η Πρόεδρος : Nina VAJIC (*υπογραφή*)

Ο Γραμματέας του Τμήματος : Soren Nielsen (*υπογραφή*)

Ακριβής μετάφραση από το συνημμένο έγγραφο

Η μεταφράστρια

Μαρία Καραμπάτσα